

Hilkka-Kaarina Hämäläinen

Italian mafian nainen

Romaani

ITALIAN MAFIAN NAINEN

ITALIAN MAFIAN NAINEN

Hilkka-Kaarina Hämäläinen 2021

© 2021 Hilikka-Kaarina Hämäläinen

Kustantaja BoD – Books on Demand,
Helsinki, Suomi

Valmistaja BoD – Books on Demand,
Norderstedt, Saksa

Taitto Hilikka-Kaarina Hämäläinen
www.bod.fi

ISBN 978-952-80-4781-0

Italian mafiaperheissä naisten kapinointi voi johtaa kuolemaan. Selän kääntämien klaanille on vakava rike, sillä koodi määrää miehille ehdottoman vallan.

Jos vaimon epäillään rakastuneen toiseen mieheen, hänet tapetaan. Vaikka nainen jäisi nuorena leskeksi, hänen on oltava uskollinen kuolleen miehelleen loppu elämänsä ajan.

Mafiasta irrottautuva nainen on esikuva. Hän osoittaa tien uuteen elämään. Oikeuslaitoksen suojeleohjelmaan hakeutuminen vaatii myös uhrauksia. Joskus naisen on etäännyttävä isästään, äidistään, sisaruksistaan ja jopa omista lapsistaan. Juuri omista lapsista luopuminen on poliisin kanssa yhteistyöhön ryhtyville naisilla kaikkein tuskallisinta. Äidinrakkaus tekee heistä haavoittuvaisia. Mafiaklaanit tietävät sen hyvin, eivätkä kaihda hyväksikäyttää lapsia.

Italian oikeusistuon sijoittanut alaikäisiä pois julmista 'Ndrangheta mafiaperheistä. Liberaalijärjestö auttaa rikoksen uhreiksi joutuneita naisia ja heidän lapsiaan uuden elämän järjestelyissä.

Mafiaperheen tyttäreksi syntynyt Elvira lähetti ystävättärelleen tekstiviestin.

– Isäni sydän on keskeltä halki. Hän ei tiedä, kumman valita, tyttären vai kunnian. Tällä hetkel-

lä hän sanoo ajattelevansa minua, mutta ajatuksia hallitsee mafian kunniakoodi.

Isä oli ollut useita kertoja vankilassa, samoin Elviran veli. Heidän tuomionsa olivat tulleet murhista, kiristyksistä, rahanpesusta ja laittomasta asekaupasta. Tytär oli joutunut kärsimään perheenä tukahduttavista säännöistä. Hän oli elänyt kuin vanki kotiin suljettuna.

Kolmetoistavuotiaan Elviran elämä muuttui, kun eräs kylän pojista alkoi kosiskella häntä. Nuorten vanhemmat hyväksyivät seurustelun, kunhan kaikki sujui sääntöjen mukaan. Tytön ollessa kuudentoista he menivät naimisiin.

Lapsivaimon romanttiset kuvitelmat rapisivat. Poika oli kiinnostunut Elvirasta vain päästäkseen vahvan 'Ndrangheta perheen sisärenkaaseen. Kaveri saikin pian virallisen kasteen mafiamieheksi: hän joutui kahdeksaksi vuodeksi vankilaan.

Elvira pakotettiin eristykseen muusta maailmasta. Hänellä oli lupa viedä lapsiaan kouluun, mutta ei saanut mennä käymään ystävättärensä luona. Kerran hän oli tehnyt niin, kun vei serkulleen lääkettä. Hän ei ollut yksin, vaan poikansa kanssa. Isä oli pitänyt puhuttelun, eikä hyväksynyt tyttärensä päähänpistoja ja vikurointia. Nuori nainen oli onneton. Hänellä ei ollut vapautta,

mutta pinnisteli eteenpäin kolmen lapsensa takia. Elvira kirjoitti vankilassa olevalle miehelleen.

– Minä en voi elää näin. En voi hengittää. Se-
litä minulle, mitä pahaa olen tehnyt. Miksi en saa
olla kenenkään seurassa? Isäni haluaa minun ole-
van onneton ja epätoivoinen aamusta iltaan.

Kotiäiti eli lapsineen mukavassa huvilassa,
mutta se oli tukahduttava vankila. Hänen van-
hempansa asuivat alakerrassa ja auttoivat lasten-
hoidossa, eikä taloudellisia huolia ollut. Eivät
kuitenkaan suoneet Elviralle pienintäkään mah-
dollisuutta vapauteen ja rankaisivat aina, kun ty-
tär oli rikkonut sääntöjä.

Valvonta kuitenkin petti. Facebookin kautta
Elvira tutustui italialaiseen mieheen, joka oli töis-
sä Saksassa. Rakastunut nainen sai elämänhalun-
sa takaisin. Salaisena pysynyt platoninen suhde
oli jatkunut kaksi vuotta, ennen kuin se paljastui.
Elviran vanhemmille oli tullut postissa nimetön
kirje. Isä vaati Elviiraa tunnustamaan, oliko hu-
huissa perää. Nainen ei ainoastaan myöntänyt,
vaan sanoi haluavansa jättää miehensä.

Mafiaperheen silmissä teko oli anteeksianta-
maton. Miehet pahoinpitelivät Elviran niin rajus-
ti, että naiselta murtui kylkiluu. Kotiin kutsuttiin
perhelääkäri, joka hoiti loukkaantunutta kolme

kuukautta, mutta ei lähettänyt röntgenkuvaan. Fyysiset vammat paranivat, mutta 'Ndranghetan vahtikoirat kiristivät otettaan. Miehet varjostivat Elviiraa aina, kun hän liikkui kodin ulkopuolella ja kotipuhelimeen oli asennettu kuuntelulaite. Elvira luhistui. Hän oli vanki. Ei voinut päättää omasta elämästään. Ei ollut toivoa. Odottaisiko hän, että aviomies pääsisi pois vankilasta, sillä tilanne huononisi. Hän oli pettänyt miestänsä ja tuottanut häpeää perheelleen. Naisen epätoivo ei hellittänyt hetkesikään.

Sattui yllättävä tilanne. Esikoispojan mopo oli varastettu ja Elviran täytyi mennä ilmoittamaan asia poliisilaitokselle. Hänet ohjattiin tavanomaisen byrokratian läpi. Istuuduttuaan poliisia vastaan Elvira esitti hetken mielijohteesta avunpyyntönsä. Nainen pyysi päästä turvaohjelman piiriin, koska pelkäsi henkensä puolesta. Hän puhui vankilassa olevasta aviomiehestä, nimettömistä kirjeistä, uhkailusta, isänsä väkivaltaisuudesta, kodin tukahduttavasta ilmapiiristä ja jatkuvasta varjostuksesta.

– En voi viipyä pitkään. Minun on mentävä nopeasti takaisin kotiin. Jos perheeni saa tietää, että olen täällä kertonut asioista, he tappavat minut, hän selitti.

Neljä päivää myöhemmin Elvira kutsuttiin uudelleen poliisilaitokselle. Rikostutkinta oli edennyt, johtolankoja selviteltiin. Sisäpiiristä saaduilla tiedoilla pystyttäisiin nopeaan toimintaan ja yllätyksellisiin ratsioihin. Erityisesti tiedot perhe- ja hääjuhlista kiinnostivat poliisia. Pröystäilevät syömingit ja juomingit kokosivat yhteen 'Ndrangheta rikollisjärjestön johtoporasta.

– Veljeni Silvio on kovapäinen, sillä hän on kasvanut mafiamiesten seurassa. Hänellä on ikävä luonne. Ennemmin tai myöhemmin hän tulee luokseni ja sanoo; Tule mennään. Ensin Silvio tappaa minut aviorikokseni takia. Minä teidän, että hän suunnittelee murhaani. Sen jälkeen kuolee minun miesystäväni.

Elvira kertoi poliisille myös suhteestaan. Hän oli rakastunut ensimmäisen kerran elämässään. Täytyi lähteä pakoon. Elvira meni matkatoimistoon ostamaan lippua, mutta jänisti viime hetkellä. Nainen tiesi, että isä ja veli vahingoittaisivat heitä, jotka auttaisivat häntä. Elvira ei voinut viedä lapsia mukanaan. Hän päätti odottaa sopivaa tilaisuutta.

Kesäkuun viimeisenä päivänä kahden aikaan yöllä poliisin erikoisryhmä kävi hakemassa Elviran ja vei hänet maaseutuhotelliin. Nainen vietti

siellä muutamia viikkoja ja nautti ensimmäistä kertaa elämässään todellisesta vapaudesta. Sisimmässään Elvira kärsi lastensa tähden, ikävöi heitä, mutta vapaus nuorelle oli huumaava tunne. Sellaista hän ei ollut koskaan elämässään kokenut.

Tytär kirjoitti jäähyväiskirjeessään; ” Äiti, jätän sinulle lapseni. Anna heille parempi elämä, mitä minulla on ollut. Tiedän, että sinä pystyt tekemään sen. Pyydän ja rukoilen, älä tee lasteni kanssa samoja virheitä, joita teit minun kanssani. Menin kuusitoistavuotiaana naimisiin saadakseni vähän vapautta. Miksi ette estäneet? Miksi annoitte minun tuhota elämäni? Äiti, minä rakastan lapsiani, he ovat parasta elämässäni ja pysyvät sydämessäni aina. Heidän jättämisensä on tuskallista, eikä tuska tule koskaan hiipumaan. Äiti, sinun on oltava vahva. Älä anna heitä heidän isälleen, sillä hän ei ole lasteni arvoinen. Äiti, halusin puhua kanssasi, mutta vaikenin. Pyydän sinua ymmärtämään. Peitin pahan oloni, en voinut purkaa tunteitani ja kiukuttelin sinulle. Äiti, anna minulle anteeksi, koska aiheutan sinulle tuskaa. Voin kertoa ainoastaan sen, että menen paikkaan, missä voin elää seesteistä elämää. Pyydän, älkää etsikö minua. Minä en halua joutua sinne, minne muut ovat joutuneet. Elän niin kauan kuin Jumala

suo, mutta haluaisin löytää sisäisen rauhan. En pysty enää kirjoittamaan mitään, sillä voimani ovat lopussa. Tiedän, etten näe sinua koskaan, enkä voi syleillä sinua. Sinä ja lapseni kuljette sydämessäni. Äiti, minä rakastan sinua. Syleile lapsiani ja puhu heille kauniita asioita minusta. Äiti, hyvästi. Anna minulle anteeksi. Anna minulle anteeksi, jos vain voit. Äiti, anna minulle anteeksi, koska aiheutan sinulle tuskaa.”

Kolme viikkoa myöhemmin Elvira siirrettiin turvallisuussyistä Genovaan. Hän noudatti todistajansuojeluohjelman sääntöjä, eikä pitänyt yhteyttä perheeseensä. Ikävä alkoi kalvaa häntä yhä pahemmin. Tarve kuulla lastensa äänet oli voimakkaampi, mitä hän oli olettanut. Nuori äiti ei ollut ajatellut piiloutumistaan loppuun asti. Hän ei kykenisi elämään ilman lapsiaan. Hetken mieli-johteesta Elvira soitti äidilleen ja kertoi, missä oli ja sanoi haluavansa tavata. Kotiväki ei ollut muuta odottanutkaan, vanhemmat lähtivät siltä istumalta tyttärensä asunnolle. Jo samana iltana he suuntasivat kotimatkalle Elvira mukanaan. Tämä ymmärsi tehneensä typerän virheen. Isä halusi tietää, mistä perheen asioista hän oli poliisille kertonut. Elviran täytyisi perua poliisiasemalla antamansa lausunnot. Tytär tajusi olevansa ansassa. Kilometri kilometriltä isän suostutteleva ää-

nensävy muuttui painostukseksi. Äitikin vaati luopumaan yhteistyöstä oikeuslaitoksen kanssa.

Vanhemmat olivat väsyneitä satojen kilometrien ajomatkasta. He olivat aamulla lähteneet ajamaan Elviiran luo ja palaamien veisi monta tuntia. Pimeys hättäs ajamista vilkasliikenteisellä moottoritieellä. Päättiin yöpyä hotellissa ja syödä illallinen tyttären paluun kunniaksi.

Myöhemmin illalla vanhempien mentyä huoneeseensa Elvira soitti suojeleohjelman puheliin. Hän kertoi osoitteensa ja pyysi, että hänet tultaisiin hakemaan pois.

Seuraavana aamuna vanhempien oli jatkettava kotimatkaa kahdestaan. Se ei haitannut, koska he tiesivät, että tulee uusia tilaisuuksia. Tytärtä täytyisi ohjailla oikeaan suuntaan. Oli valmistauduttava hyvissä ajoin. Äiti alkoi kutoa niljakasta lupasten ja vakuuttelujen seittiä Elviran ympärille. Jos tytär tulisi kotiin, he voisivat asua yhdessä ja olla lasten kanssa.

– Voi Elvira, kuuntele äitiä, sinun täytyy sanoa totuus. Sanot, ettet tiedä mitään. Mitään ei ole ollutkaan. Kuuntele, minä tulen sinun kanssasi. Sinä tulet minun kanssani, eikö niin. Lopetat sen yhteistyön poliisilaitoksella, lopetat ihan kokonaan.

Joka kerta, kun Elvira puhui puhelimessa, äiti lähti uuteen hyökkäykseen. Hän painosti tyttärtään ja tähtäsi tämän vastustuksen murtamiseen.

– Elvira, tule tänne, palaa takaisin. Ihmiset tietävät kyllä, ettet sinä tiedä mitään, se sinun on niille sanottava. Sovitaanko niin? Sinun ei tarvitse tehdä mitään, soitat vain ja sinua tullaan hakemaan. Sinä voit valita, mihin sinut viedään, ihan vain mihin haluat. Jos haluat mennä Giovanni-tädin luo, minä lähetän sinne lapsetkin. Jos et halua sinne, voit matkustaa Santina-tädin luo Messinaan. Kerrot vain, missä olet ja lapsesi tuodaan sinun luoksesi ja voitte olla aina yhdessä. Tytär tunsu olonsa nurkkaan ahdistetuksi, äiti vastasi kuivasti.

– Ei sinua täällä painosteta. Jos sinua joku painostaa, niin virkavalta. Sinun on yksinkertaisesti valittava joko he tai me.

Äiti tiesi, että tyttären henki oli vaarassa. Tieto ei kuitenkaan saanut häntä luopumaan manipuloinnista. Elviran olisi heti peruttava antamansa lausunnot ja palattava kotiin. Lastensa takia hän palaisi, sillä isoäiti ei päästäisi heitä.

Elvira purki tunteitaan myös rakastamalleen miehelle. Hän lähetti tekstiviestin.

– Jos palaan vanhempieni taloon, menetän sinut rakas. Perheeni kunnia ja kasvojen menettäminen ovat asioita, joita he eivät anna anteeksi.

Nainen puhui puhelimessa ystävättärensä kanssa. Poliisin nauhoittama keskustelu paljasti, että Elvira oli selkeästi tietoinen kohtalosta, joka häntä vanhempiensa luona odotti. Ei niinkään isän takia, vaan veljen. Väistämätön tulisi jonain päivänä tapahtumaan.

– Jos palaan, he tappavat minut. He eivät epäroï tehdä niin, koska tämä asia polttaa heitä kuin tuli.

Ystävä haki sanoja, joista olisi hetkeksi helpotusta. Ei uskonut itsekään, mitä puhui.

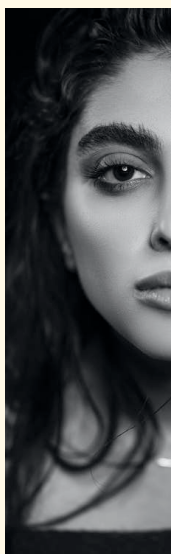
– Voi hyvin olla, että isäsi on lopulta ymmärtää, että veljesi oli todella liian ankara. Silviohan oli ihan päästään sekaisin. Jos isäsi on puolellasi, voit olla varma, ettei hän anna Silvion tulla lähel-lesikään. Luulen, ettei hän tee sinulle mitään. Hänen on otettava mahdolliset seuraukset huomioon. Tuomio tulee olemaan pitkä. Jos sinulle tapahtuisi jotain, veljesi joutuisi vankilaan loppuiäkseen.

Elviran kujanjuoksu jatkui. Hän pysytteli turvaohjelman suojassa ja kertoi poliiseille asioista, joista olisi ollut parempi vaieta.

Mafiaperheen tyttäreksi syntynyt Elvira lähetti ystävättärelleen tekstiviestin.

- Isäni sydän on keskeltä halki halki. Hän ei tiedä kumman valita, minut vai kunnian. Tällä hetkellä isä sanoo ajattelevansa minua, mutta häntä hallitsee mafian kunniakoodi.

Sofia oli kolmen lapsen äiti. Hän oli joutunut pidätetyksi, koska oli toimittanut isänsä ja veljensä viestejä ulos vankilasta rikollisjärjestön jäsenille.

Kuukausien mittaisen oikeudenkäynnin aikana Sofia ei saanut pitää yhteyttä lapsiinsa.

Hän yritti itsemurhaa hirttäytymällä lakanaan vankilan sellissä.

Luupin alla on italialaisen yhteiskunnan epäpyhä kokonaisuus; mafia, politiikka ja katollinen kirkko.

Tarinoiden henkilöt ovat keksittyjä, mutta uskottavia ja heihin voi samaistua.

Erään tarinan roolihahmot ovat töissä Vatikaanissa. Heidän mukanaan valtapyramidin huipulla hyörii Rooman mafiaklaanin Liero.

Pohjalla pyristelevät pikkurikolliset, korruptoituneet poliitikot ja Lieron kiristyksen uhrit.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi